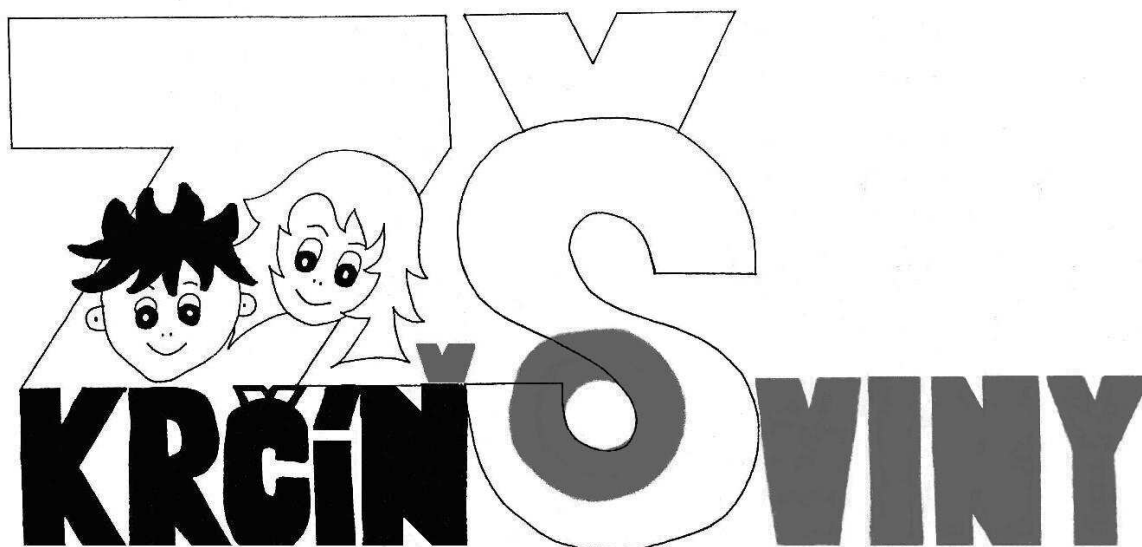

Občasník ZŠ Krčín

3/12-13

Cena 5,- Kč

V průběhu měsíce listopadu a prosince se u nás ve škole uskutečnila spousta zajímavých akcí, setkání, víkendů, návštěv. Vše, co jsme stačili zachytit, přinášíme v tomto čísle. A zbývá jen přání:

*Příjemné vánoční svátky a úspěšný nový rok všem čtenářům přeje redakce
Krčíňovin!*

VÁŽENÁ NÁVŠTĚVA

Tak jako každý rok k nám do školy přišel na návštěvu Mikuláš se svojí partou. Navštívil všechny třídy včetně jídelny a ředitelny. Odvážlivci, kteří se zúčastnili soutěží v podobě přeskočení přes metličku, skládání nebeského obrázku či recitace, získali sladkou odměnu v podobě barevných lentilek. Naštěstí si čerti nikoho do pekla neodnesli, i když by se pár jedinců našlo ☺.

Některé třídy dokonce dostaly od andělů odměnu za to, že se zúčastnily soutěže S čerty nejsou žerty (díla si můžete prohlédnout ve vestibulu). I když čerti vypadali hrozivě, většina žáčků se jich nebála.

Jménem Mikuláše a jeho družiny Vám přejeme hezké zimní svátky, krásné Vánoce a příští rok zase nashledanou !

Hovorková Klára a Krejsová Bára

Mikuláš

Mikuláš jde po cestičce, už míří k nám,
Má plný košíček, už nevím co dál.

Dnes jsem se velice bál,
už jsem je pustil dál.

Bud' te zdraví, děti milé,
Byly jste přes rok velmi hodné.

Cestou si šlape na své vousy
a za sebou uhlí trousí.

Do krčínské školy přinesl dobroty,
byly z toho trampoty.

Tereza Kárníková

Robota a volno

Před domem mám složené uhlí – to je tedy rána!!
 Probírám si prstem vousy - při pohledu na hromadu
 – mám už teď ztuhlá záda!!
 Musím přinést lopatu a pustit se do roboty - uhlí
 složit musím maximálně do soboty.
 V neděli si skočím tanec „hola hola“ – jdu na
 Mikulášskou nadílku – pořádá ji KRČÍNSKÁ
 ŠKOLA .

Václav Roškota

Mikuláš

Do krčínské školy přijde Mikuláš,
 má dlouhé vousy a červený plášť.
 Za ním stojí andílek, modré šaty má
 a zlobivý Kamílek doufá, že mu něco dá.
 Čertík uhlí přinese, to vám říkám já,
 pytel v jedné ruce má,
 koho do něj asi dá ?
 Mikuláši, pojď jen k nám,

já ti něco zasívám.
 Čertíka nech radši venku,
 andílek ať jde dál.
 Punčochu si pověsím
 nad postýlku mou,
 ráno najdu v ní
 sladkost lákavou.

Žaneta Klínová
 Zuzana Sedláčková

Předbíhačky

Tentokrát pro všechny, kdo chtějí v lednu předbíhat

- 1) Víš, co je to za pohádku???
 - a) S čerty nejsou žerty
 - b) Čert ví proč
 - c) Peklo s princeznou
- 2) Kdy se doopravdy narodil Ježíšek?
 - a) 24.12.
 - b) 25.12.
 - c) 26.12.
- 3) Kolik týdnů trvá advent?
 - a) 2
 - b) 5
 - c) 4
- 4) Co se slaví 1. ledna?
 - a) Nový rok
 - b) nový rok
 - c) starý rok

- 5) Kolikátého prosince chodí Mikuláš?
 - a) 5.-6. 12.
 - b) 11.- 12.12.
 - c) 3. -9.12.

Zpracovala: Majda Matejsková

Nejen jména na pomnících

V listopadu proběhla v naší škole ZŠ Krčín výstava „Nejen jména na pomnících“, která mapovala pozoruhodné a nelehké osudy novoměstských Židů v období 2.světové války. Žáci jednotlivých tříd, od 3. do 9. ročníku, se postupně v rámci výuky s výstavou seznamovali. Dozvěděli se základní informace o židovském náboženství, zvycích a tradicích. Vyslechli si mnohdy až neuvěřitelné příběhy příslušníků novoměstské židovské komunity, ale především se seznámili s nesmyslnými opatřeními nacistického Německa vůči Židům, „nahlédli“ do koncentračních táborů. To nejdůležitější ovšem bylo ukázat dětem,

že je nezbytné respektovat jakoukoli odlišnost – ať náboženskou, fyzickou, či názorovou. Slovo tolerance se tedy skloňovalo ve všech pádech.

Celá prohlídka byla uzavřena vyplněním pracovního listu, který byl souhrnem celé výstavy. A mnohdy na jeho vyplnění navazovala řada otázek a sdělování dojmů z celé prohlídky...

„Na výstavě mě zaujaly židovské zvyky. Jsou sice jiné než naše, ale jsou krásné. Za druhé světové války Židům nastalo peklo, Adolf Hitler Židům zakázal chodit po chodníku, Češi se s Židy nesměli bavit Židé nesměli chodit na hřiště a nemohli jezdit vlakem.“

Lucie Šimůnková, 3. A

„Na výstavě jsme se dozvěděli mnoho o životě Židů, viděli jsme fotografii, na které se nechal vyfotit otec se svým synem. Za dva dny odjel do koncentračního tábora a už se nikdy neviděli! Jsem ráda, že mě nikdo od mé maminky nevezme. Jsem ráda, že žijeme v míru.“

Kolínová, 4.A

Poděkování za její zapůjčení patří Mgr.Vladimíru Růžickovi, řediteli Městské knihovny a zároveň tvůrci celého projektu.

Monika Patzáková

Rozloučení s paní učitelkou

V pátek 30.11.2012 jsme se jménem školního parlamentu rozloučili ve školní knihovně s paní učitelkou Evou Bezstarostí. Nebyli jsme jediní, kdo se s paní učitelkou loučil. Přišlo za ní spousta dětí z prvního stupně s dárky, aby na ně paní učitelka měla hezké vzpomínky.

Co jsme všechno dokázali s paní učitelkou?

Paní učitelka Bezstarostí tu byla, když se zakládal školní parlament. Díky ní se nám toho spoustu podařilo prosadit. Například trička na parlament, adoptování SONALI PATI, uspořádal se den učitelů, atd. Je toho spousta, co jsme s pomocí paní učitelky dokázali, a doufáme, že budeme dobře pokračovat v tom, co s námi začala.

(:Natty Novotná:)

O cédéčkách a o beruškách

Rozhovor s panem učitelem Liborem Drašnarem

Jak si jistě pamatujete, minulý školní rok Terénní berušky natočily nové CD, které právě vyšlo. A my vám přinášíme rozhovor s panem učitelem Liborem Drašnarem, který nám odpověděl na naše otázky. Tak tady je máte.

Kolik CD se už natočilo a kdy vzniklo úplně první CD?

Terénní berušky už natočily sedm CD a to úplně první vzniklo v roce 2002.

Jak vás napadlo natočit první CD?

Všichni ve sboru chtěli mít nějakou památku na písničky, které jsme zpívali. Natočit CD v nějakém profesionálním studiu je velmi drahé, ale naštěstí jsem měl a mám dobrého známého, který umí nahrávat, tak jsme se dohodli a pustili se do práce.

Jak takové CD vzniká?

Je to dost složité, tak jen velmi stručně.

Nejdříve musí být dobře nacvičené písničky, které se budou nahrávat. Dohodne se termín a začne se s akustickou úpravou místnosti. To znamená, že se v hudebním atelieru umístí sametová zástěna, které pohlcuje zbytečné dozvuky. Pak si pan zvukař postaví mikrofony, mixážní pult a všechny ty „blbinky“, které k tomu potřebuje, a jede se. Musí být úplný klid, tedy nikdo ve škole, zavřená okna. Nejdříve se nahrává sbor a později sólové zpěvy a doprovodné nástroje. V druhé fázi se vše mixuje dohromady. To se provádí už u pana zvukaře v dílně u počítače.

Co je na vzniku CD nejtěžší a kolik dní trvá natáčení CD?

Nejtěžší je asi vlastní nahrávání. Udržet koncentraci na zpěv a vše dobře zvládnout. Nahrávání trvá přibližně dvě odpoledne a časově mnohem náročnější je mixování a úprava u počítače. Poslední CD se tvořilo asi 75 hodin čistého času.

Jak se liší první CD od letošního CD?

Naprosto vším. Kvalitou nahrávání, počtem sólových zpěvů i nástrojů, délkou, ale i obalem.

Kdo navrhl obal CD?

Obal navrhla moje manželka Pavlína Drašnarová.

Bylo na každém CD video?

To ne. Pokud máme natočený nějaký klip a nějak s daným CD souvisí, tak ho tam vkládám. Celkem máme zatím tři videoklipy.

Je každé CD stejně dlouhé?

Není. Je to závislé na tom, kolik toho máme v daném období nacvičené. Délka se pohybuje okolo třiceti minut, ale to poslední je dlouhé dokonce 45 minut. Je na něm patnáct písniček.

Je mezi písničkami Berušek taková, o které by se dalo říct, že je to vaše srdeční záležitost?

Ano je. Kupodivu není na tomto nejnovějším CD, ale na předchozím. Píseň je od Pavlíny Jíšové a jmenuje se Mary Margaret. Mám ji spojenou se zpíváním v kapli na Bezdězu, kde mi vždy málem ukápla slzička.

A na závěr. Blíží se Vánoce a nový rok. Jaké mají Berušky předsevzetí do nového roku?

Myslím, že si nedáváme žádná předsevzetí, ale určitě si všichni přejeme, aby nám to stále dobře zpívalo, abychom mohli svým blízkým a známým dělat jen radost.

Děkujeme za rozhovor a přejeme, aby to beruškám dál pěkně zpívalo i hrálo.

Štěpa, Nikča

Přednáška o životě nevidomých

Ve středu 28. listopadu proběhla ve školním klubu zajímavá přednáška o životě nevidomých. Poutavé vyprávění si pro děti připravila pí. Dvořáková, která je sama nevidomá. Děti se seznámily s různými pomůckami, mohly si na vlastní kůži vyzkoušet vedení nevidomého, číst ze slabikáře psaného Brailleovým písmem nebo si zahrát „člověče nezlob se“ pro nevidomé. Tady jsou zážitky některých dětí...

Zajímavá přednáška

Dne 28. 11. 2012 do školy přijela nevidomá paní Kateřina Dvořáková. Vyprávěla nám o

svém životě. Také nám ukazovala pomůcky pro nevidomé lidi např. slabikář, atlas, notebook, poznávač barev, S sebou si přivezla také tabulku BRAILLOVA písma pro nevidomé. Pak poprosila paní učitelku, aby někoho vybrala a aby jí provedl po škole. Zkusili si to tři děti. Já bohužel ne. Pak opět poprosila paní učitelku, aby vybrala někoho, kdo ještě nebyl. Zavázaly se mu oči, aby neviděl. Pak mu dala do ruky hračku. Osahal si ji a pak hádal, co to je. Přednáška se mi líbila. Byla bych ráda, kdyby se taková přednáška uskutečnila ještě jednou.

Zuzana

Sedláčková 4. A

Komunikace s nevidomým

Tahle přednáška byla moje největší událost v mém životě. Líbila se mi komunikace s paní Dvořákovou. Paní Dvořáková byla milá a chytrá. Chtěl bych se s paní Dvořákovou ještě vidět.

Luděk Macháček 4. A

Život ve tmě

Je to smutné žít stále ve tmě. Díky bohu, že jsou na to nějaké pomůcky. Zkuste si zavřít oči a chodit po místnosti. Nevidomá paní nám ukázala Braillovo písmo. Moc se nám to líbilo.

Tomáš Bartošík, Kuba Lubas 3. A

Zpracovala: K. Halamková 7.A

Volejbalové soustředění

O víkendu ve dnech 17. na 18. listopadu proběhlo na krčínské Základní škole první soustředění mini volejbalu, kterého se zúčastnilo 13 dětí. Překvapením pro většinu dětí byl hned na začátku běh podél řeky, který je navíc čekal i druhý den ráno. Děti si užily zajímavé tréninky i ve formě míčových her a posilování, večer je čekalo promítání fotek, které se za celý den nafotily, a přespávání v tělocvičně.

Celé soustředění bylo směřováno k zdokonalení technik odbíjení prsty jako základu oranžové kategorie mini volejbalu. Pro ty starší (červenou kategorii) byla zařazena do programu už i technika podání spodem a základy smeče. Hlavním cílem soustředění byla příprava na Mikulášský turnaj v Hradci Králové 2. prosince.

Doufáme, že na příštím soustředění 11. až 13. ledna uvidíme znovu známé tváře i nějaké nové.

Jak to chodí o Vánocích u Volfů a u Vítů

Znovu jsme zjišťovaly, jak to chodí o Vánocích u našich učitelů...

Jaké zvyky se u vás na Vánoce dodržují a jak ?

Vánoce slavíme klasicky v rodinném kruhu. Před Vánoci žena s dětmi udělají adventní věnec. Děti mají samozřejmě adventní kalendář, který si sami vyrobily a který jim naplníme dobrotami. Na Štědrý den máme stromeček, k večeři nejprve předkrm a následně kapr s bramborovým salátem. Po jídle každý najde pod talířem šupinu pro štěstí. Samozřejmě rozbalování dárků, které pod stromeček donesl Ježíšek. Po rozbalení dárků rozkrojíme jablko a pouštíme v misce s vodou lodičky.

Martin Volf

Jak dáváte Ježíškovi vědět, co chcete pod stromeček ?

Jako malý jsem věřil na Ježíška a s rodiči jsem už v listopadu psal dopis. Teď mi Ježíšek k Vánocům vždy alespoň jeden dárek přinese, který jsem si přál. Dnes jsem již starý, ale na Ježíška pořád věřím. Moc se těším, až budu u stromečku rozbalovat dárky a čekat, zda na mě Ježíšek nezapomněl. Ale největší radost mám z toho, když ji můžu já udělat ostatním a můj dárek se jim líbí a mají z něho radost.

Vladimír Vít

Diana Langrová a Kristýna Zimlová

Česká kuchyně v roce 1883, II.díl

Bliží se zima a Vánoce. K tomuto období již po mnoho let patří (hlavně v Praze) horké kaštiny... V tomto článku nás Hanna Dumková přesvědčí, že kaštiny se nemusí jíst jen vcelku, ale dají se z nich udělat velmi originální pokrmy.....

Nákyp kaštanový

„ Tolik syrových kaštanů se oloupá a na struhadle ustrouhá, mnoho-li má býti nákypu, smíchá se díl mouky a díl thučeného cukru, aby mouka s cukrem vážila polovici toho, co váží postrouhané kaštiny, přidá se 8-10 žloutků, všechno se dobře promíchá a utře, z ustrouhaných bílků se udělá tuhý sníh, přimíchá pomalu ku smíšenině a dá ve formě vymaštěné a houskou posypané do trouby upéci. “

A na závěr si připravíme slavnostní hlavní chod, jehož hlavní suroviny jsou velmi chráněné, takže při přípravě budeme muset použít trošku fantazie a nalézt náhradu.....

Raci v smetaně

Do kyselé smetany přidá se jemně usekaná a na másle osmažená petružel, vše se osolí, přidá kmínu a raci očištění do toho vloží.

Jakmile smetana se vaří, přileje se do ní buď bílé víno neb ocet, až po uvaření naleje se na raky dobrá masová polévka.

(Hanna Dumková, Česká kuchařka, rok vydání 1883)

Klára Hovorková

Literární soutěž O reformách bez emocí

Soutěže se zúčastnila Adéla Křupalová, žákyně 9.A.

Její práce byla vybrána odbornou porotou mezi 20 nejlepších a byla jako autorka úspěšného textu pozvána na závěrečnou konferenci do Českého Těšína.

Hlasité mlčení

Znáte takové ty dlouhé proslovy našich politiků. Jsou nudné, monotónní a pro většinu lidí nezajímavé. Ale v naší společnosti existují i lidé, kteří svůj názor vyjadřují jinak než proslovy. Zkuste se jen tak někdy projít po městech, podívejte se občas na You Tube, navštivte různé blogy. Že nic nevidíte? Zvláštní, že takové výkřiky se dají tak lehko přehlédnout. Copak vy jste si nikdy nevšimli grafit, která v sobě mají zakódovaný názor jejího majitele? Nikdy jste neslyšeli mladé muže, kteří svým rapem vyjadřují svůj nesouhlas? Opravdu jste nečetli nikdy text nebo neviděli obrázek, který byl plný emocí? Teď mi zbývá otázka: Přehlédli jste takové věci, nebo jste je nechtěli vidět? Nevěřím tomu, že lidé kolem nás jsou tak nevšimaví.

Jsem přesvědčena, že my, mladá generace, jsme jiní než naši předchůdci. Nejsme dospělí a užíváme si volného života. I když až vyrosteme, tuším, že budeme stejní jako naši rodiče, budeme se o své děti bát, ale zároveň jim budeme muset dát volnost. Nás nebaví chodit do galerie, my vidíme umění na stěnách, v podchodech, ale i na legálních zdech pro sprejování. Tím, že se posprejované zdi přemalují a vrátí do původní podoby, nic nevyřeší. Na takové věci se musí jinak. Někteří říkají, jak moc sedíme u počítače. Jen ať se jdou podívat někdy do škol. Minimum studentů bude raději sedět u notebooku, než aby si poklábosili se spolužáky. Škola je místo, kde se velmi projevují naše názory. Učitelé by mohli vidět v našich sešitě tolik věcí! Někteří je vidí, ale neumí jim porozumět. Někteří je vidí a ani jim nechtějí porozumět. A dokonce někteří je ani nevidí. V každém načmáraném obrázku, který byl vytvořen během nudné hodiny, je určité gesto, které ukazuje, jací doopravdy jsme. Mluvíme naším jazykem, stačí chtít mu porozumět. Je to jazyk, který dokáže být něžný, ale zároveň je kritický a často dost tvrdý. Znáám lidi, jenž tomuto jazyku nechtějí porozumět. Ale to je přeci špatně. Vždyť abychom si porozuměli, stačí být jen trochu tolerantní a chtít druhému naslouchat. Vždyť mladí lidé nejsou ztracená generace. Přece byste nechtěli, abychom se přetvářeli a hráli si na něco, co nejsme.

Pojďte a já vám ukážu, jakým způsobem se dokáže moje generace realizovat a vyjadřovat. Já opravdu obdivuji, když se někdo nebojí svůj názor vykřičet do světa. Obdivuji ty, jež tvoří na ulicích. Já vím, že se vám určitě zdá, že podporuji vandaly nebo pobudy. Ale není to tak. Některé grafity jsou tak úžasné, až se nad nimi tají dech. Jsou procítěné, jako by je nastříkal malíř, a úchvatné, až oči přecházejí. Miluji tyto novodobé projevy mladých lidí. A jsem si jistá, kdybyste se šli podívat na „legál“, že byste pochopili, jak moc je důležitá volnost pro mladé lidi. Každý se liší v názoru, ve víře, ve stylu oblékání, ale každý mladý rád okolí ukáže, jak je šikovný nebo zajímavý. Někdo fotí vše kolem sebe, od malého štěněte až po velkou dopravní zácpu. Jiní kreslí karikatury anebo mají zálibu v japonských manga komiksech. Další tvoří na počítači plakáty, blogy, nebo se jen vypisují ze svých problémů. Ostatní sportují, čtou, hrají na hudební nástroj a všichni využívají každé volné minuty k tomu, aby se mohli uvolnit a užít si věci, které ve škole dělat nemohou.

Určitě některé názory vůči světu nejsou správné. Ovšem kdo nám dává příklad? Jsou to lidé kolem nás. A to že malujeme po zdech je jen důkazem toho, jak moc chceme být taky slyšeni. Jsem přesvědčená, že některé výtvořby by neměly „zdobit“ podchody, ale být vystaveny v galerii, aby každý viděl svět našima očima. Nejsme ani děti ani dospělí, jsme od každého půl.

Já jsem nikdy neměla problém dát najevo svůj názor. A moje okolí to vždy tolerovalo a pomáhalo mi moje sny uskutečnit. V našem městě máme my, teenageři a děti, velké zastání. Naše město už několik let provozuje dětský parlament, kde můžu říct, co mně vadí a co bych změnila, a můžu si být jistá odezvou od pana starosty nebo od jiných kompetentních lidí. Nemusím se bát říct svoji myšlenku ani ve škole, ani nikde jinde. Jsem totiž obklopena chápatými lidmi, již tolerují mladé lidi a rádi jim pomohou k jejich cestě na vrchol.

Adéla Křupalová

Street dance

Street dance. Co to vlastně je?:)

Nazývá se také jako pouliční tanec. Používá se jako název pro všechny taneční styly, které se vyvinuly mimo taneční studia. Vyvíjely si přímo na ulicích, na školních dvorech, v klubech a všude možně.

Objevil se ve Spojených státech v roce 1970. Co si pod tímto názvem můžeme představit? No tak například taneční styly jako: BREAKDANCE, POPING, LOOKING, HIP HOP NEW STYLE a HOUSE DANCE. Street dance každý den získává více na popularitě. Lidé to berou jako formu umění a pořádají různé soutěže. Pozitivum pro tanečníky? Kromě popularity také zlepšení fyzicky.

O street dancu je natočenou spoustu filmu, např. Let's dance, který má 4 díly, jenž na sebe nenavazují. Také film Street dance, o kterém jsem se vám dneska rozhodla napsat.

Street dance (film)

V prvním díle jste mohli vidět okouzlující Carly (Nichola Burley) a její život připomínající pohádku. Za přítele má charismatického Jay (Ukweli Roach). Jejich skupina se právě probíjela do finále tanečního mistrovství UK Street Dance Championship. Vše se ale zhroutí v momentě, kdy Jay skupinu i Carly opouští. Zlomená Carly se snaží ze všech sil dokázat skupině i sobě, že i pod její vedení můžou zvítězit. Po sérii nepříjemností, mezi které patří i ztráta zkušebny, Carly o svých vůdčích schopnostech velmi pochybuje. Zachráncem Carly je učitelka baletu Helena (Charlotte Rampling). Helena je velmi fascinována jejími schopnostmi a nadšením Carly a celé skupiny. Nabídne jim, že mohou trénovat v luxusním studiu baletní akademie. Je ale jasné, že to nebude jen tak zadarmo. Podmínkou je, že budou spolupracovat s jejími baletními tanečníky. Helena doufá, že Carly nakazí její tanečníky vášní a nadšením před konkurzem do prestižního britského Královského baletu. Najdou tyto dvě skupiny způsob jak začít spolupracovat? Jak dopadne finále tanečního mistrovství UK Street Dance Championship a konkurz do britského Královského baletu? Sice jsem to viděla, ale konec vám neprozradím. Film si totiž můžete stáhnout na www.ulozto.cz, takže pokud vás film zaujal, neváhejte a film si stáhněte;).

Zajímavosti? Zjistila jsem, že tohle je historicky první 3D taneční film. Mimo jiné film představí hvězdy populárního seriálu televizní soutěže Britain's Got Talent – George Sampsona a skupiny Flawless a Diversity.

O druhém dílu se dozvíte podrobnosti v dalším čísle...

Doufám, že jsem vám dobře poradila film k večernímu popcornu.

(:Natty Novotna:)

😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊 pro zasmání 😊😊😊😊😊😊😊😊😊😊

Byly Vánoce a soudce byl v příjemné náladě.

Zeptal se předvedeného muže:

„Za co jste tady?“

„Za předčasné vánoční nákupy.“

„To přece není žádný přestupek. Jak brzy jste nakupoval?“

„Dvě hodiny před začátkem otvírací doby“

Víte, co dělá Ježíšek až do srpna?

Píše cest'ák.

"Miláčku, chtěla bych pod stromeček miminko." –

"Ty ses zbláznila, vždyť mu napadá do očí jehličí!"

IKEA – Umělý vánoční stromek – příbalový leták:

Tyčka – 1 ks

Větve – 46 ks

Jehličí – 13 543 kusů

Montážní lepidlo – 3 litry

Jenda píše Ježíškovi: - Milý Ježíšku, mám malé kapesné, a proto mi přines pod stromeček bubínek, trumpetku a pistoli na vodu. Dědeček mi dá peníze, abych nebubnoval, starší sestra, abych netroubil, a náš Mourek, abych ho nepoléval vodou.

Připravila Krejsová Bára

Vydává redakce ZŠ Krčín:

Příspěvky je možno zasílat na adresu: romana.minarikova@zskrcin.cz

<http://www.novemestonm.cz>

<http://www.zskrcin.cz>